

Recensie: The Lion King****

AFAS Circustheater Den Haag
zondag 9 april 2017

foto © Deen van Meer

Recensie:

Chaska Pouwels en Tommie Thie namen als jonge Nala en jonge Simba afscheid van de musical The Lion King in Nederland. En op wat een knappe manier deden ze dat! De musical hangt zeker in het eerste deel af van hun acteer- en zangprestaties vermits zij de ontluikende liefde tussen de twee leeuwjes moeten spelen en één van de grote hits mogen zingen uit de show: 'Dan ben ik de baas van het land'. Maar misschien nog crucialer is de rol voor de jonge Simba die zijn vriendinnetje in gevaar brengt door in de verboden zone te komen, daar waar de hyena's en Scar regeren: het olifantenkerkhof. Beide kinderen spelen op een zeer sterke en natuurlijke manier dat het zonde is dat ze wettelijk niet meer voorstellingen mogen spelen dan voorzien. Opvallende vaststelling van The Lion King, die al sinds 1997 een succes is en onafgebroken speelt in New York, ook een succesvolle run kent in Londen, en nu in Scheveningen voor de tweede keer op de affiche staat nadat de musical er in 2004 voor het eerst werd opgevoerd, is dat die vooral de muzikale kaart trekt van de Afrikaanse melodieën, meerstemmige zang en ritmes. Een van de weinige songs die zo goed als onaangeroerd bleef in vergelijking met de tekenfilm is 'Hakuna Matata', gezongen door twee Antwerpenaren, in het opgepoetst Antwerps dialect: Steve Beirnaert als Timon en Kobe Van Herwegen als Pumbaa. De overbekende melodie van de ballad 'Voel je hoe de liefde groeit' wordt in het tweede bedrijf echter naar de achtergrond geplaatst en de Afrikaanse sound naar de voorgrond.

Wat ook opvalt is dat regisseur, kostuum-, masker- en poppenontwerper Julie Taymor voor deze Disney musical vooral de kaart van de esthetiek trekt, met veel poppenspel, schaduwspel, en figuurtjes die op de bühne en in de zaal rondlopen of vliegen. Daardoor wordt de dramatiek ook wat afgevlakt. Leuk zijn Zazu, de roodsnaveltok, die een oogje in het zeil moet houden en waken over de jonge welpjes. Die merkt dat Simba even ondeugend is als zijn vader destijds. De rol van Scar (Jorrit Ruijs) is echter een stuk minder donker gemaakt in de score van de musical in vergelijking met de tekenfilm. Vooral de introductie van het personage (tijdens 'Sta paraat') komt een stuk zachter en minder dreigend over dan in de symfonische versie. Eigenlijk vinden we Ruijs ook net iets te braaf spelen. We horen zelfs even dance muziek wanneer Scar en de hyena's een feestje bouwen terwijl er ook salsa klanken te ontwaren vallen met conga's. Een ander contrast horen we wanneer de scène op het olifantenkerkhof met de hyena's muzikaal begeleid wordt door elektrische gitaar en drums terwijl CO2-jets uit het podium hun ding doen als visueel effect. Wanneer Scar als Leeuwenkoning om de hand vraagt van Nala maar door haar wordt afgewezen, horen we zelfs even een streep tango.

The Lion King gaat over het verleden laten voor wat het is, dat moedig zijn niet betekent dat je problemen moet opzoeken, dat je je best richt naar de toekomst en ieder zijn plek heeft in de samenleving. Verder gaat het over vriendschap, liefde, list en opgroeien (door trial en error). Maar " en dat wordt misschien wel onderbelicht in veel analyses " we zien ook drie maatschappijvormen voorgesteld: die van de oligarchie/aristocratie (troonopvolging door bloedband Mufasa " Simba), dictatuur (wanneer Scar de macht grijpt) en anarchie (het leven dat Timon en Pumbaa leiden). Uiteindelijk wordt de orde terug hersteld, wat tot een kippenveldmoment leidt wanneer Nala en Simba de rots bestijgen. Een ander moment om even stevig te slikken, is die wanneer de jonge Simba (Tommie Thie) in een zo goed als kale afgrond afscheid

neemt van zijn overleden vader Mufasa, puik neergezet door David Goncalves die over een heerlijk laag timbre beschikt. Het echo effect op Tommie Thies micro zorgt voor die extra tristesse en eenzaamheid. Hartverscheurend.

Stage Entertainment Nederland doet beroep op een internationale cast voor deze productie. Voor de rol van de wat rare aap Rafiki zocht de producent Gugwana Dlamini die de originele rol speelde in Amerika, het VK en Singapore, die te horen is op de originele soundtrack van The Lion King en een stoomcursus Nederlands kreeg. Tijdens de openingsscène 'Alles ademt en leeft' dat gecombineerd wordt met 'Nants' Ingonyama' is ze niet altijd even goed verstaanbaar waardoor die opener een stukje aan kracht verliest. Aan de andere kant wint het net aan authenticiteit vermits de zangeres zelf Afrikaanse roots heeft. In 'Hij leeft in jou' is haar Nederlands dan weer wel goed verstaanbaar. Ook een van de hyena's komt trouwens iets minder goed door: Â Naomi Webster die de rol van Shenzi neerzet. Benton Morris is als de hyena Ed dan weer hilarisch omdat die zowat gibbert om alles. Ook hij stond al eerder in The Lion King, in de tour in het VK en in Zwitserland.

Fijn is dat deze The Lion King in Scheveningen een Nederlands tintje links en rechts meekrijgt. Wanneer Zazu door de kleine Simba en Nala afgeschud wordt, komt ie alleen voor een toneelstuk te staan: 'een douchegordijn van de HEMA' is dat volgens Barry Beijer. Â Van Herwegen en Beirnaert mogen dan weer de draak steken met de Hollandse cultuur. Zo zien we Timon als melkmeisje en Pumbaa zijn houten klompen aandoen in het tweede bedrijf. Als levend lokaas voor de hyena's zingen ze 'Er draait een zwijn aan het spit' op de tonen van 'Er staat een paard in de gang'. Voor die twee is er ook een stuk bijgeschreven. Wanneer Timon er niet in slaagt om over de rivier te springen, dreigt ie de maaltijd van enkele krokodillen te worden. Uiteindelijk wordt hij gered. Knap is het poppenspel van Beirnaert, een ganse voorstelling lang overigens. Na die nieuwe scène zien we Pumbaa via zijn neusgaten zijn vriend Timon drogen. Wat een leuke vondst!

Wanneer Zazu Scar wat moet opvrolijken omdat zijn situatie uitzichtloos is, zingt ie: 'Non, je ne regrette rien' van Édith Piaf en vervolgens 'Let it Go' uit Frozen. Net als Beirnaerts spel met Timon is ook Barry Beijers poppenspel met de vogel Zazu van een uitzonderlijk niveau. Gaia Aikman komt pas in het tweede bedrijf als de volwassen Nala uit de verf in 'Arm land', een nummer dat oorspronkelijk instrumentaal was, maar nu voorzien werd van tekst. Maar wat een fraaie uithaal weet zij hier neer te zetten. Het liefdesspel tussen haar en Naidjim Severina die de volwassen Simba speelt, weet tevens te overtuigen.

The Lion King in Scheveningen is dus zeker een dagtrip waard naar Nederland. Vertrek wel op tijd naar daar vermits deze populaire badplaats veel (dagjes)toeristen aantrekt. De parkings in de buurt geraken dan ook snel vol net als de trams naar en van het Circustheater. Dat is misschien nog het grootste werkpunt voor het OV in den Haag. Dat HTM onvoldoende trams inzet op lijn 9 tussen Vrederust en Scheveningen Noorderstrand op drukke en zonnige dagen. 4 Overvolle trams moesten we laten passeren, waardoor onze terugweg naar Antwerpen een uur vertraging opliep. Dat is net iets te veel van het goede. Al excuseerde de chauffeur van de vijfde tram waar we wél op konden zich er weliswaar voor. Daarin zijn Nederlanders dan weer wel erg keurig.

< Bert Hertogs >Â